



บทที่ 3

### เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

มีสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษาเพื่อสำเร็จเป็นบัณฑิต โดยพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายในอนาคตว่าส่วนรวมนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งสี่แห่งมีเป้าประสงค์ประการใดและเมื่อวิเคราะห์ด้วยเหตุผลแล้วจะเป็นไปได้หรือไม่เพียงใด ซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้ประกอบอันสำคัญได้แก่ ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ยื่นเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ รวมถึงเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย

สำหรับเนื้อหาของบทนี้จะแบ่งเป็น 2 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 การศึกษาเป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

เรื่องที่ 2 การวิเคราะห์เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

#### เรื่องที่ 1 การศึกษาเป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

ศึกษาจากข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยเอกชนทั้งสี่แห่ง ประกอบกับข้อมูลจากรวบรวมเอกสารของแต่ละแห่ง มีดังนี้

มหาวิทยาลัยพายัพ (ข้อกำหนด 2527: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

วัตถุประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต มีดังนี้

1. เพื่ออบรมและให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาในแขนงต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป
2. เพื่อเป็นการฝึกและเตรียมชนชั้นนำให้กับประเทศ
3. เพื่อเป็นแหล่งสร้างค่านิยม จริยธรรม และทัศนคติอันดีงาม คือสร้าง

และพัฒนาบุคคลให้พร้อมซึ่งวุฒิภาวะ

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยพายัพ มี 6 คณะวิชา คือ

1. คณะมนุษยศาสตร์ มี 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา
2. คณะสังคมศาสตร์ มี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาสังคมวิทยาและ

มานุษยวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยา

3. คณะบริหารธุรกิจ มี 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการบริหาร การโรงแรมและการท่องเที่ยว

4. คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรสาขาการ พยาบาลและผดุงครรภ์

5. คณะศึกษาศาสตร์ มี 1 สาขาวิชา กับ 1 ภาควิชา ได้แก่ สาขาวิชา คณิตศาสตร์ และภาควิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน

6. คณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี มี 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคริสเตียน บริการ สาขาวิชาศาสนศาสตร์

#### เป้าประสงค์ด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

1. จะจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเป็นไปตามข้อกำหนด คือ 1 : 30 (ยกเว้นสาขาวิชาการบริหารงานบุคคล สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการ บัญชี ซึ่งมีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา 1 : 33, 1 : 33 และ 1 : 37 ตาม ลำดับ) ในปัจจุบัน (2527) มีอัตราส่วนอาจารย์ วุฒิปริญญาเอก : โท : ตรี เท่ากับ 10 : 68 : 87 หรือ 1.0 : 6.8 : 8.7 และมีโครงการพัฒนาคณาจารย์ โดยการ เพิ่มพูนความรู้และคุณวุฒิของคณาจารย์ สนับสนุนให้อาจารย์ทุกสาขาวิชาเข้าร่วมประชุม สัมมนาและอบรม ทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมให้อาจารย์ไปศึกษาต่อเพื่อ เพิ่มคุณวุฒิ โดยมีเป้าหมายว่า ภายในปี 2531 จะให้อัตราส่วนของอาจารย์ วุฒิปริญญา เอก : โท : ตรี เป็น 36 : 120 : 92 หรือ 1 : 3.3 : 2.5 ซึ่งจะใกล้เคียง กับเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

2. ด้านวิชาพื้นฐาน มีกลุ่มวิชา แยกได้เป็น กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ซึ่งสามารถให้บริการทางด้านวิชา พื้นฐานทั่วไปของการจัดการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ

3. ด้านบัณฑิตศึกษา ได้เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัยขอเปิดสอนปริญญาโทบาง สาขาวิชาแล้ว ในปัจจุบันมีอาจารย์ประจำ คุณวุฒิปริญญาเอก 10 คน ปริญญาโท 68 คน ซึ่งการเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท ตามหลักเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัยจะต้องมี

คณาจารย์ประจำทำหน้าที่อาจารย์บัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาที่เปิดสอน และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้เป็นจำนวนอย่างน้อย 5 คน และมีแผนพัฒนาคณาจารย์ โดยจะเพิ่มอาจารย์ประจำ ควบวุฒิปริญญาเอกให้ถึง 36 คน ในปี 2531

4. ด้านห้องสมุด มีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ และจำนวนที่นั่งในห้องสมุด โดยปัจจุบันมีห้องสมุดอยู่ 2 แห่ง คือ ที่เขตแก้ววารีรัฐ และเขตแม่คาว มีหนังสือจำนวนทั้งสิ้น 41,927 เล่ม บรรณารักษ์จำนวน 6 คน และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด 16 คน ที่จะให้บริการแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย จำนวน 1,703 คน และยังสามารถที่จะขยายต่อไปได้อีก โดยเฉพาะที่เขตแม่คาว เพราะในปัจจุบันยังจัดที่นั่งไม่เต็มเนื้อที่ของห้องสมุด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ข้อกำหนด 2527: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

วัตถุประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต มีดังนี้

1. เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพชั้นสูง เพื่อฝึกอบรมเยาวชนให้เตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพในภาคหน้าได้อย่างภาคภูมิ เชื่อมั่นตนเองและสามารถที่จะปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้
2. เป็นสถาบันการศึกษาแก่เยาวชนและมวลมนุษยชาติ ในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อให้เกิดความรอบรู้อย่างกว้างขวางในวิทยาการต่าง ๆ ทั้งหลายที่ค้นพบใหม่ ๆ ในภายหน้า

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 5 คณะวิชา คือ

1. คณะบัญชี
2. คณะบริหารธุรกิจ มี 5 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาการตลาด ภาควิชาการบริหารงานบุคคล ภาควิชาการเงิน ภาควิชาการจัดการ ภาควิชาการเลขานุการ
3. คณะนิติศาสตร์ มี 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาวารสารศาสตร์ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ภาควิชาการโฆษณา
4. คณะมนุษยศาสตร์
5. คณะนิติศาสตร์ (เปิดสอนเฉพาะภาคค่ำ)

บัณฑิตศึกษาได้เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เมื่อปีการศึกษา

### เป้าประสงค์ด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีเป้าประสงค์จะเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (ภาคปกติ) และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ในระยะเวลาอันใกล้

2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีแผนการรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2527 - 2531 โดยจะให้สอดคล้องกับแผนการรับอาจารย์ประจำ และจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา 1 ต่อ 20 ภายในเวลา 5 ปี

3. การจัดการศึกษาหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยมอบหมายให้ภาควิชาศิลปศาสตร์ (พื้นฐาน) และภาควิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (พื้นฐาน) จัดการศึกษาหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป โดยมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนหรือปรับปรุงหลักสูตรในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้กับคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ

ในปลายปีการศึกษา 2528 มหาวิทยาลัยกรุงเทพจะจัดให้มีห้องปฏิบัติการวิชาฟิสิกส์ ห้องปฏิบัติการวิชาเคมี ห้องปฏิบัติการชีววิทยา ห้องปฏิบัติการคณิตศาสตร์ สถิติ และวิทยาศาสตร์ทั่วไปด้วย

4. คณาจารย์และโครงการจัดหาคณาจารย์ มีดังนี้

ก. มหาวิทยาลัยกรุงเทพจะจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษา ไม่ต่ำกว่า 1 ต่อ 30 ทั้งในภาพรวม ในแต่ละสาขาวิชา และในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละปี และจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาให้ได้ 1 ต่อ 20 ภายใน 5 ปี จากวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย

หากมหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่สามารถจัดหาและพัฒนาคณาจารย์ประจำให้ เป็นไปตามแผนที่เสนอ (ปีการศึกษา 2527 - 2531) มหาวิทยาลัยกรุงเทพจะลดจำนวนการรับนักศึกษาลง ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษาค้อยจากมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การรับรองไว้แล้ว

ข. มหาวิทยาลัยกรุงเทพจัดให้มีอาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ตรงตามสาขาวิชาที่จัดสอนเป็นผู้ประสานงานรับผิดชอบในการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอน

ค. ภาระการสอนของอาจารย์ประจำแต่ละคน ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ รวมกันต้องไม่เกิน 15 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา

ง. ภาระการสอนของอาจารย์พิเศษแต่ละคน ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ รวมกันไม่เกิน 6 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา

จ. มหาวิทยาลัยกรุงเทพจัดให้มีการพัฒนาคณาจารย์ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อหรือหาประสบการณ์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และคุณวุฒิให้สูงขึ้น

5. ห้องสมุด มหาวิทยาลัยกรุงเทพจัดให้มีห้องสมุด บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดให้มีที่นั่งในห้องสมุดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละปี มีหนังสือทั้งหมด 40,230 เล่ม

โครงการในอนาคต มหาวิทยาลัยกรุงเทพบริเวณกล้วยน้ำไทจะจัดให้มีห้องสมุดเป็นอาคารเอกเทศในปีการศึกษา 2531 มีที่นั่งจำนวน 1,200 ที่นั่ง และจะจัดให้มีห้องสมุดที่บริเวณรังสิตในปีการศึกษา 2529 จำนวน 400 ที่นั่ง โดยใช้ชั้นที่สองของอาคารเรียนหลักแรกเป็นที่ทำการห้องสมุดหรือเมื่อสิ้นโครงการในปีการศึกษา 2531 มหาวิทยาลัยกรุงเทพจะจัดให้มีที่นั่งในห้องสมุดทั้งสองบริเวณรวมกันไม่น้อยกว่า 2,165 ที่นั่ง และมีจำนวนหนังสือทั้งหมดไม่น้อยกว่า 78,254 เล่ม แยกเป็นหนังสือภาษาไทย 52,083 เล่ม หนังสือภาษาอังกฤษ 26,171 เล่ม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (โครงการจัดการศึกษา 2527: 105)

วัตถุประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต เพื่อที่จะสร้างนักธุรกิจที่ดี มุ่งตรงให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยนี้สามารถประกอบธุรกิจหรือรับใช้วงการธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นหนักในการฝึกอบรมให้นักศึกษาทุกคนเป็นพลเมืองดีรู้จักรับผิดชอบต่อสังคม (Responsible Citizen) อีกด้วย แม้ว่าธุรกิจจะหวังกำไรเป็นหลักประการหนึ่งก็ตาม แต่กำไรจะต้องเกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยอยู่ในระดับอัตราพอสมควร และในองค์การธุรกิจนั้น ๆ ได้ร่วมรับผิดชอบ สร้างเสริมสังคมหรือชุมชนนั้น ๆ ให้เจริญก้าวหน้าพัฒนาถาวรอีกด้วย

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มี 5 คณะวิชา คือ

1. คณะบริหารธุรกิจ มี 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาการบริหารงานบุคคล  
ภาควิชาการเงิน ภาควิชาการตลาด

2. คณะการบัญชี

3. คณะเศรษฐศาสตร์

4. คณะนิติศาสตร์

5. คณะมนุษยศาสตร์

บัณฑิตศึกษาได้เปิดสอนปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ เมื่อปีการศึกษา 2528

เป้าประสงค์ด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

1. จะจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำคือนักศึกษาเป็นไปตามข้อกำหนด คือ 1 ต่อ 30 และอีก 5 ปี ให้เป็น 1 ต่อ 20 โดยปีการศึกษา 2527 มีอาจารย์ประจำ 95 คน อาจารย์พิเศษ 70 คน ส่วนปีการศึกษา 2531 จะเพิ่มขึ้นเป็นอาจารย์ประจำ 206 คน และอาจารย์พิเศษ 139 คน

2. โครงการพัฒนาคณาจารย์ มีทุนสนับสนุนอาจารย์ศึกษาต่อต่างประเทศ และสนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในประเทศไทย รวมถึงการสัมมนาฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยอีกด้วย

3. การจัดสอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีองค์ประกอบทางด้านกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เพื่อให้บริการที่สอดคล้องกับกลุ่มวิชาชีพของการจัดการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ

4. ด้านบัณฑิตศึกษา มีโครงการเปิดสอนระดับปริญญาโทเพิ่มอีก 2 สาขา คือ สาขาวิชานิติศาสตร์ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ในอนาคตอันใกล้

5. ห้องสมุดจะมีหนังสือในปีการศึกษา 2528 ประมาณ 40,000 เล่ม ปีการศึกษา 2529 ประมาณ 60,000 เล่ม ปีการศึกษา 2530 ประมาณ 80,000 เล่ม และปีการศึกษา 2531 ประมาณ 110,000 เล่ม

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

วัตถุประสงค์การสอนและผลิตบัณฑิต (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 2528:

3) เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มหา

วิทยาลัยจึงกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. จัดการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายการพัฒนาการศึกษาโดยส่วนรวมของชาติ โดยคำนึงถึงความพร้อม เอกลักษณะ ศักยภาพของมหาวิทยาลัย และความต้องการกำลังคนของสังคมไทย

2. มุ่งให้มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติการกิจหลักได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านมาตรฐานการผลิตบัณฑิต การค้นคว้าวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

3. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจในความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ และให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถในระดับนักบริหารตลอดจนมีคุณธรรมที่มีใช้มุ่งแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง

4. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้ความคิดในการวิเคราะห์และประยุกต์วิชาการให้สอดคล้องกับสภาวะความเป็นจริงและปัญหาทางธุรกิจ ตลอดจนปัญหาสังคมของชาติเป็นส่วนรวม

5. ปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหาร และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

สำหรับการเปิดทำการสอนภาคค่ำนั้น มหาวิทยาลัยมีความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการเปิดสอนภาคค่ำดังนี้ คือ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาได้ในภาคปกติได้เข้าศึกษาในภาคค่ำ
2. เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานของสถานประกอบการของภาคเอกชน หรือประกอบอาชีพส่วนตัว
3. เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหอการค้าไทย ที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยขึ้นเพื่อให้บริการทางการศึกษา โดยมีได้มุ่งหวังเพื่อค้ากำไรหรือแสวงหาผลประโยชน์ของบุคคลใด หากแต่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความมั่นคงของชาติทางเศรษฐกิจ

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มี 5 คณะวิชา ดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ มี 8 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาบริหารงานบุคคล สาขาวิชาการบริหารการเงิน สาขาวิชาการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชา

บริหารการตลาด สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการบริหารทั่วไป สาขาวิชาการบริหารงานอุตสาหกรรม สาขาวิชาการดำเนินงานโรงแรม

2. คณะบัญชี มี 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาบัญชีต้นทุน สาขาวิชาการสอบบัญชี

3. คณะเศรษฐศาสตร์ มี 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการเงินการธนาคาร สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์

4. คณะมนุษยศาสตร์ มี 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาวรรณคดีอังกฤษ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

5. คณะวิทยาศาสตร์ มี 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาสถิติประยุกต์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

#### เป้าประสงค์ด้านการจัดการศึกษา มีดังนี้

1. การจัดการศึกษา หลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรีใน 5 คณะ และจะจัดการศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทใน 3 คณะ ปีการศึกษา 2528 - 2531

ในการจัดสอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปนั้น มหาวิทยาลัยได้จัดบริการหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้กับคณะวิชาต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 คณะด้วยกัน เพื่อจัดบริการการเรียนการสอนให้กับทุกคณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์รับผิดชอบหมวดวิชามนุษยศาสตร์และหมวดวิชาภาษา คณะเศรษฐศาสตร์รับผิดชอบหมวดวิชาสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์รับผิดชอบหมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยมีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการรับผิดชอบประสานงานการจัดการสอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปดังกล่าวในรูปของคณะกรรมการโดยมีตัวแทนจากทุกคณะเข้าร่วมเป็นกรรมการ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะใช้บุคลากรประเภทผู้สอนประจำเป็นผู้รับผิดชอบหลัก และจะใช้อาจารย์พิเศษในส่วนเสริมที่จำเป็นเท่านั้น

2. การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จะเปิดสอนระดับปริญญาโทในคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ตามโครงการบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2528 - 2531



### 3. คณาจารย์และโครงการจัดหาคณาจารย์ มีดังนี้

ก. มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 1 ต่อ 30 ทั้งในภาพรวม ในแต่ละสาขาวิชา และในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละปี และจะจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาให้ได้ 1 ต่อ 20 ภายในเวลา 5 ปี จากวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย

หากมหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดหาและพัฒนาคณาจารย์ประจำให้เป็นไปตามแผนฯ ที่เสนอ (ปีการศึกษา 2527-2531) มหาวิทยาลัยจะลดจำนวนการรับนักศึกษาลง ทั้งนี้ เพื่อให้มีการจัดการศึกษาด้อยลงจากมาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การรับรองไว้แล้ว

ข. มหาวิทยาลัยจัดให้มีอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็นผู้ประสานงานรับผิดชอบในการสอน สำหรับสาขาวิชาที่จัดหาอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตามความต้องการได้ยาก มหาวิทยาลัยจะจัดหาอาจารย์พิเศษซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นมาสอนเป็นบางวิชา

ค. การะการสอนของอาจารย์ประจำแต่ละคน ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ รวมกันต้องไม่เกิน 15 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา

ง. การะการสอนของอาจารย์พิเศษแต่ละคน ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ รวมกันต้องไม่เกิน 6 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา

จ. มหาวิทยาลัยจัดให้มีโครงการพัฒนาคณาจารย์ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้และคุณวุฒิ รวมทั้งสนับสนุนให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาการอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. หอสมุด มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีหอสมุด 2 แห่ง มีที่นั่งอ่านหนังสือรวมกันประมาณ 1,140 ที่นั่ง และมีหนังสือรวมกัน 30,212 เล่ม โครงการในปี พ.ศ. 2529 จะจัดให้มีหอสมุดกลาง ตามแผนพัฒนาสำนักหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย เป็นอาคารเอกเทศมีที่นั่งอ่านจำนวน 1,500 ที่นั่ง

นอกจากนี้โครงการจัดตั้งหอจดหมายเหตุเพื่อเก็บเอกสารสำคัญที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการร่วมกับศูนย์วิจัยฯ เรื่องการใช้วัสดุในห้องสมุดเพื่อการวิจัย โครงการสอนเผยแพร่ความรู้ เรื่องการทำรายงานค้นคว้าแก่นักศึกษาชั้นปี

ที่ 1 และโครงการนำคอมพิวเตอร์มาใช้กับงานห้องสมุด โครงการทั้งหมดที่กล่าวมาได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 และคาดว่าจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในอนาคตอันใกล้

ข้อมูลจากการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนั้น เป็นข้อมูลจากเอกสาร เมื่อนำมาประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จะได้รายละเอียดเกี่ยวกับเป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยเป็นภาพรวม ดังนี้

### 1. คณะวิชาและสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง เปิดสอนคณะวิชาคล้ายกัน 3 ด้าน คือ ด้านสังคมศาสตร์ที่เน้นหนักในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านมนุษยศาสตร์ที่เน้นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งโดยส่วนรวมพิจารณาการใช้ภาษาเพื่อการธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญ ด้านวิทยาศาสตร์ที่เน้นสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ทั้งนี้มีการจัดหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปเพื่อวางแนวทางไปสู่การศึกษาในวิชาชีพของแต่ละสาขาต่อไป

สำหรับการเปิดสอนสาขาอื่น ๆ ในอนาคตนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่มีเป้าประสงค์จะเปิดสอนสาขาวิชาที่สังคมมีความต้องการและไม่ซ้ำซ้อนกับสถาบันอื่นที่ได้เปิดอยู่ก่อนแล้ว (ปัจจัย บุณาค, สัมภาษณ์) เช่น สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เป็นต้น หรือเปิดสอนสาขาวิชาที่ช่วยพัฒนาวงการธุรกิจของชาติ (เมืองทอง แชมมณี, สัมภาษณ์) เช่น สาขาธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาธุรกิจศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ด้านสาขาวิทยาศาสตร์จะมีแนวโน้มการเปิดสอนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น (โรเบิร์ต แบทซิงเจอร์, สัมภาษณ์)

### 2. บัณฑิตศึกษา

หมายถึงการศึกษาของผู้ที่สำเร็จเป็นบัณฑิตหรือจบปริญญาตรีมาแล้ว ได้แก่การศึกษาระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก มีการเปิดสอนระดับปริญญาโทแล้ว 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เปิดสอนปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ ทั้งสองแห่ง

ส่วนแนวโน้มของการเปิดสอนปริญญาโทในอนาคตนั้น จะมีสาขาวิชานิติศาสตร์

(สุทิน นทเกตุ, สัมภาษณ์) สาขาวิชาคริสต์ศาสนา (อำนวยการ ทะพิงค์แก, สัมภาษณ์)  
 สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสาร สาขาสื่อสารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ  
 และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (เรณู ผลสวัสดิ์, สัมภาษณ์)

### 3. กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและ  
 บัณฑิตคล้ายคลึงกัน โดยแยกได้ 4 ด้าน คือ

ก. โครงการพัฒนาคณาจารย์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาและบัณฑิตใน  
 อนาคต มหาวิทยาลัยเอกชนต่างให้การสนับสนุนคณาจารย์ศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ  
 มีการจัดสัมมนา ฝึกอบรม รวมถึงจัดหาอาจารย์พิเศษที่มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ  
 มาสอนหรือเป็นวิทยากรพิเศษตามโอกาส

เป้าประสงค์อีกประการหนึ่ง คือการจัดคณาจารย์ประจำให้ได้สัดส่วนกับ  
 นักศึกษา ตามข้อกำหนดของทบวงมหาวิทยาลัย กล่าวคือ ในระยะเปลี่ยนประเภทสถาบัน  
 จากวิทยาลัยมาเป็นมหาวิทยาลัย มีอัตราส่วน 1 ต่อ 30 และต้องเพิ่มคณาจารย์ให้ได้ 1  
 ต่อ 20 ภายใน 5 ปี (ปี พ.ศ. 2531) และต้องพยายามจัดอัตราส่วนของคณาจารย์  
 ประจำให้ได้ตามเกณฑ์ คือ ปริญาเอก ปรินญาโท และปรินญาตรี ในอัตราส่วน 2.5 :  
 5.5 : 2 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2525: 135; ทบวงมหาวิทยาลัย  
 2528: 7)

ข. การจัดสโมสรนักศึกษาที่ประกอบด้วยชมรมต่าง ๆ ครอบคลุมกิจกรรม  
 เสริมทุกด้าน เช่น ชมรมวิชาการ ชมรมกีฬา ชมรมนันทนาการ ชมรมบำเพ็ญประ-  
 โยชน์ ชมรมพุทธศาสน์และประเพณี เป็นต้น และมีการออกค่ายอาสาพัฒนาเพื่อฝึกนักศึกษา  
 ให้ทำประโยชน์แก่สังคม รวมทั้งฝึกการบริหารงานตามระบอบประชาธิปไตยหรือการ  
 ทำงานเป็นกลุ่ม โดยได้รับเงินทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งและค่าใช้จ่ายบางส่วน  
 จากทบวงมหาวิทยาลัย

ค. บริการห้องสมุด มหาวิทยาลัยเอกชนมีจำนวนหนังสือและวารสาร  
 ทางวิชาการประมาณ 40,000 เล่ม ซึ่งพอเพียงต่อการค้นคว้าของนักศึกษา ในส่วนพื้นที่  
 ห้องสมุดและที่นั่ง ในระยะเริ่มแรกกำหนดให้มีจำนวนที่นั่งอย่างน้อย 1 ใน 10 ของ  
 จำนวนนักศึกษา และในอนาคต (ปี พ.ศ. 2531) จะต้องมีสัดส่วน 1 ใน 5 (ทบวง-

มหาวิทยาลัย 2528: 10)

ง. การฝึกงานและบรรยายพิเศษ มีโครงการจัดเสริมให้แก่นักศึกษา เฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แต่ละมหาวิทยาลัยมีการฝึกงานควบคู่กับการสอน ภาคทฤษฎี เช่น การจำลองร้านค้า การฝึกงานตามหน่วยงานเพื่อให้ประสบการณ์ตรง เป็นต้น ส่วนการบรรยายพิเศษจะมีตามโอกาสและเนื้อหาวิชาของแต่ละสาขา โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์จากภายนอกมาให้ความรู้ในทางปฏิบัติเพื่อเสริมคุณภาพของนักศึกษาและบัณฑิตในอนาคต

#### 4. คุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษาและบัณฑิต

นับเป็นสิ่งสำคัญควบคู่กับความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ มหาวิทยาลัยเอกชน ทุกแห่งเน้นด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบอย่างมาก บางมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ เกี่ยวกับคุณธรรมและความรับผิดชอบเท่าเทียมกับด้านวิชาการ เพราะถือว่าหากนักศึกษามีคุณธรรมและความรับผิดชอบ ย่อมสามารถเรียนรู้ได้ผลดี จบเป็นบัณฑิตก็จะมีประโยชน์ต่อ สังคมอย่างมากมายมหาศาล ซึ่งต่างจากบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถแต่ไม่มีคุณธรรมและความรับผิดชอบ จะทำให้สังคมเกิดปัญหาได้ (ไสว สุทธิพิทักษ์, สัมภาษณ์)

กิจกรรมที่สร้างให้นักศึกษาและบัณฑิตเป็นผู้มีคุณธรรมและความรับผิดชอบ มหาวิทยาลัยเอกชนได้จัดแผ้วไว้ในหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ในกิจกรรมของชมรมต่าง ๆ หรือกิจกรรมเฉพาะเป็นกรณีพิเศษ เช่น การอบรม การกวาดขันระเบียบวินัย เป็นต้น

สำหรับเป้าประสงค์ด้านคุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษาและบัณฑิตในอนาคต มหาวิทยาลัยเอกชนมุ่งพยายามเสริมเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นส่วน สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันซึ่งมีผลจากการทำงานของบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้ว

#### 5. การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

คือการนำความรู้ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเอกชนไปใช้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งลักษณะนี้หมายถึงการหางานทำของบัณฑิต ที่ปัจจุบันมีปัญหาการว่างงานอยู่มาก แต่สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นทุกแห่งเชื่อว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาสามารถหางานทำได้ เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการเตรียมการเกี่ยวกับการหางานมาตั้งแต่เริ่มศึกษาใน ระยะแรก นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยเอกชนได้มีเป้าประสงค์จัดประสบการณ์ให้นักศึกษารู้จัก

สร้างงานได้เอง ไม่จำเป็นต้องไปเป็นลูกจ้างหรือรับราชการ (ธนุ กลุชน, สัมภาษณ์)

อนึ่ง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนมากมาจากฐานะดี ครอบครัวมีธุรกิจ อยู่บ้างแล้ว ดังนั้นโอกาสมีงานทำจึงมีมาก เว้นแต่จะเลือกงานหรือกำลังศึกษาต่อ อาจมี ภาวะการว่างงานได้ (เจริญ คันธวงศ์, สัมภาษณ์)

เป้าประสงค์เกี่ยวกับการทำงานของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเอกชน จึงอยู่ที่ การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยซึ่งพยายามจัดแนวทางให้นักศึกษารู้จักสร้างงานด้วย ตนเองเป็นประการสำคัญ

## เรื่องที่ 2 การวิเคราะห์เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิต

จากการศึกษาข้อมูลด้านการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในภาพรวม เมื่อนำมาพิจารณากับสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแล้ว จะพบสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ดังนี้

1. ตามวัตถุประสงค์ทั่วไปของมหาวิทยาลัยเอกชนในส่วนของ การสอนและผลิต บัณฑิตนั้น ทุกมหาวิทยาลัยเน้นการสอนและผลิตบัณฑิตด้านบริหารธุรกิจเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะ โดยกำเนิดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่แรกมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักการค้าหรือนัก ธุรกิจให้กับประเทศชาติ นอกจากนี้ยังเน้นการสร้างชนชั้นนำของประเทศที่มีคุณธรรมและ ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นประการสำคัญ ดังนั้นการจัดการสอนเกี่ยวกับสาขาวิชาบริหาร ธุรกิจนับว่ามหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งจัดทำได้ดีไม่ยิ่งหย่อนกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ และ ในบางลักษณะอาจดีกว่า ซึ่งเหตุผลอันมีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิให้การสนับสนุนไว้ (ประชุมสุข อาชวอำรุง, สัมภาษณ์) เพราะมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถจัดบริการทาง วิชาการได้ดีและคล่องตัว รวมถึงการเชิญอาจารย์พิเศษที่ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ มาสอนด้วย จะช่วยสร้างเสริมคุณภาพของนักศึกษาและบัณฑิตได้อย่างดียิ่ง

2. ในส่วนของหลักสูตรหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ที่มีเนื้อหาวิชาด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์จะช่วยให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์และมีประโยชน์ต่อสังคมรวม ทั้งสามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (นิพนธ์ ศศิธร, สัมภาษณ์)

3. การจัดการเรียนการสอนในอนาคคของมหาวิทยาลัยเอกชน ไม่ควรเข้าช้อน กับสถาบันอื่น โดยเลือกเปิดสาขาวิชาที่สังคมต้องการและมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งนั้นมีความ

พร้อม เช่น สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสาขาพยาบาล เป็นต้น ซึ่งมีเหตุผลจากความคล่องตัวของมหาวิทยาลัยเอกชนจะจัดทำได้ดี (ฤทธิ นวีรัตน์, สัมภาษณ์)

4. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนมีความพร้อมมากด้านบริหารธุรกิจ โดยเปิดสอนระดับปริญญาโทแล้ว 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนเป้าประสงค์ของระดับปริญญาโทในอนาคตนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนจะเปิดสอนสาขาวิชาที่สังคมต้องการและไม่ซ้ำซ้อนกับมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือต้องไม่เปิดสาขาวิชาที่เกินความต้องการของสังคม เช่น ไม่ควรเปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ เป็นต้น (ประสิทธิ์ ไทวิไลกุล, สัมภาษณ์)

อย่างไรก็ดี ในอนาคตมหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องถือปรัชญาส่งเสริมบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น เพราะระดับปริญญาตรีมีการเปิดสอนมากทั้งเอกชนและรัฐ การจัดทำเนื้องานในระดับปริญญาโทจึงสนองความต้องการของสังคมและแบ่งเบาภาระของรัฐได้ทางหนึ่งด้วย (ฤทธิ นวีรัตน์, สัมภาษณ์)

ส่วนการศึกษาระดับปริญญาเอก ยังไม่อาจจัดทำได้ในทศวรรษหน้า เพราะเอกชนยังไม่มีความพร้อมถึงระดับนี้ ดังจะเห็นได้จากข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งไม่ได้กล่าวถึงปริญญาเอก หรือแผนระยะ 5 ปีข้างหน้าก็ไม่มีระบุไว้ ประกอบกับการเปิดสอนระดับปริญญาโทเป็นเพียงระยะเริ่มต้น มหาวิทยาลัยเอกชนต้องจัดการศึกษาระดับปริญญาโทให้มีพื้นฐานมั่นคงเป็นที่ยอมรับของสังคม ก่อนที่จะดำเนินงานด้านปริญญาเอกในโอกาสต่อไป

5. กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิต เป็นสิ่งจำเป็นต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่ง เพราะนักศึกษาและบัณฑิตเป็นผลผลิตของมหาวิทยาลัยเอกชน หากมีผลผลิตที่ดีย่อมแสดงถึงมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นด้วย

สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิต มีการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยจากงบประมาณเพื่อใช้สนับสนุนผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5.5 ล้านบาท และงบประมาณโครงการด้านวิชาการอีก 5.5 ล้านบาท แต่ต้องจัดสรรให้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนถึง 21 สถาบัน เฉลี่ยแล้วแต่ละสถาบันจะได้รับความช่วยเหลือประมาณ 400,000 - 500,000 บาท ตลอดระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ. 2526-2529)

หรือปีละประมาณ 100,000 - 125,000 บาท นับเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก และทบวงมหาวิทยาลัยจะจัดสรรให้ในรูปของความช่วยเหลือมากกว่าตัวเงิน สาเหตุนี้มหาวิทยาลัยเอกชนจึงมีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนของตนเองเพื่อสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิตดังกล่าว ทว่ามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งใดมีเงินทุนสนับสนุนมาก หรือมีความสัมพันธ์อันดีต่อสังคมธุรกิจ โอกาสส่งเสริมกิจกรรมด้านนี้จะจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่โดยส่วนรวมของมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งมีการปรับตัวได้ดีกว่าภาครัฐบาล การส่งเสริมกิจกรรมคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิตย่อมทำได้คล่องตัวและประสบความสำเร็จมาก

อนึ่ง การจัดกิจกรรมในรูปแบบสโมสรนักศึกษาและชมรมต่าง ๆ นั้น มหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งมีการวางกรอบระเบียบและจัดอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้แนวทางการจัดทำกิจกรรม จึงมีปัญหาน่าวิเคราะห์ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นการปิดกั้นความคิดริเริ่มของนักศึกษาหรือไม่ และนักศึกษาได้รับผลประโยชน์มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นภาระของมหาวิทยาลัยเอกชนที่ต้องศึกษาวิจัยหาความถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะการหาแนวทางสนับสนุนให้นักศึกษาภาคค่ำได้มีส่วนร่วมกิจกรรมกับนักศึกษาภาคปกติให้มากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องที่ต้องเร่งพิจารณาและกำหนดมาตรการปรับปรุงแก้ไข

ในส่วนของการบริการห้องสมุด มหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งมีปัญหาน่าวิเคราะห์คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่งพยายามทุ่มเทงบประมาณสร้างห้องสมุดและจัดหาหนังสือจำนวนมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา แต่นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์จากบริการน้อยอย่างคุ้มค่าเพียงใดหรือไม่ ซึ่งเหตุนี้มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องเร่งเร้านักศึกษาให้เห็นถึงประโยชน์ของห้องสมุด และส่งเสริมทักษะการใช้ห้องสมุดด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่พึงกระทำได้

6. คุณธรรมและความรับผิดชอบของนักศึกษาและบัณฑิต เป็นส่วนที่มหาวิทยาลัยเอกชนเองและสังคมต่างมุ่งหวังให้เกิดขึ้น จึงนับเป็นเป้าประสงค์ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนกำหนดได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ถ้าสามารถดำเนินการได้ผลดีแล้ว มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งนั้นจะได้รับการยอมรับจากวงการธุรกิจและสังคมทั่วไป ส่งผลถึงการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนอย่างรวดเร็วในอนาคต

7. ปัญหาการทำงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอกชนมีข้อได้เปรียบที่ส่วนมากของนักศึกษามาจากครอบครัวฐานะดี และมีนักศึกษาภาคค่ำซึ่งเป็นผู้ทำงานทำอยู่ก่อนแล้ว

ประกอบกับการวางแผนการศึกษาที่ส่งเสริมให้นักศึกษาสร้างงานด้วยตนเอง จะช่วยลด ปัญหาบัณฑิตว่างงานลงได้ เฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ วงการธุรกิจจะมีส่วนช่วยงานให้กับนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ฉะนั้นจากข้อมูลเหล่านี้ย่อม เชื่อได้ว่าบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยเอกชนจะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการ ทำงานได้เกือบทุกคน เว้นแต่มีการเลือกงาน หรือต้องการศึกษาต่อ อาจมีช่วงของการ ว่างงานเกิดขึ้นได้

กล่าวโดยสรุป เป้าประสงค์ด้านการสอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชน ในประเทศไทย จะส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิตที่ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะมี การจัดหลักสูตร จัดหาคณาจารย์ ตลอดจนจัดสิ่งแวดลอมและบริการต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา โดยครบถ้วนตามข้อกำหนดที่ยื่นต่อทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนี้หากมหาวิทยาลัยเอกชน ทุกแห่งสามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามโครงการ 5 ปี (พ.ศ. 2527 - 2531) การ สอนและผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนในอนาคตจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย